

UMOWA **pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO DANII, zwane dalej „Danią”,

z drugiej strony,

PRAGNĄC ujednoczyć reguły kolizyjne dotyczące właściwości sądów w sprawach cywilnych i handlowych oraz uprościć formalności, mając na względzie szybkie i proste uznawanie oraz wykonywanie orzeczeń sądowych w ramach Wspólnoty,

ZWAŻYWSZY, że w dniu 27 września 1968 r. Państwa Członkowskie, działając na podstawie art. 293 tiret czwarte Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zawarły Konwencję brukselską o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ („Konwencja brukselska”), zmienioną Konwencjami o Przystąpieniu nowych Państw Członkowskich. W dniu 16 września 1988 r. Państwa Członkowskie oraz Państwa EFTA zawarły Konwencję z Lugano o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽²⁾ („Konwencja lugańska”), która jest konwencją równoległą do Konwencji brukselskiej.

ZWAŻYWSZY, że zasadnicza treść Konwencji brukselskiej została zawarta w rozporządzeniu Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽³⁾ („I rozporządzenie brukselskie”),

NAWIĄZUJĄC do Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („Protokół w sprawie stanowiska Danii”), zgodnie z którym I rozporządzenie brukselskie nie jest wiążące ani nie ma zastosowania w Danii,

PODKREŚLAJĄC konieczność znalezienia rozwiązania niezadowolającej sytuacji prawnej wynikającej z różnic w obowiązujących przepisach dotyczących właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w ramach Wspólnoty,

PRAGNĄC, by postanowienia I rozporządzenia brukselskiego, późniejsze jego zmiany oraz związane z nim przepisy wykonawcze miały zgodnie z prawem międzynarodowym zastosowanie w stosunkach pomiędzy Wspólnotą a Danią jako Państwem Członkowskim o szczególnej pozycji w odniesieniu do przepisów tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

PODKREŚLAJĄC, że powinna zostać zapewniona ciągłość pomiędzy Konwencją brukselską a niniejszą Umową oraz że zastosowanie do niniejszej Umowy powinny mieć przepisy przejściowe przewidziane w I rozporządzeniu brukselskim. Potrzeba zachowania ciągłości dotyczy także wykładni Konwencji brukselskiej dokonywanej przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz Protokołów w sprawie wykładni tej Konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości ⁽⁴⁾ powinien mieć zastosowanie również do spraw będących w toku w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 31.12.1972, str. 32, Dz.U. L 304 z 30.10.1978, str. 1, Dz.U. L 388 z 31.12.1982, str. 1, Dz.U. L 285 z 3.10.1989, str. 1, Dz.U. C 15 z 15.1.1997, str. 1. Tekst skonsolidowany w Dz.U. C 27 z 26.1.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 319 z 25.11.1988, str. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2245/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 2.8.1975, str. 28, Dz.U. L 304 z 30.10.1978, str. 1, Dz.U. L 388 z 31.12.1982, str. 1, Dz.U. L 285 z 3.10.1989, str. 1, Dz.U. C 15 z 15.1.1997, str. 1. Tekst skonsolidowany w Dz.U. C 27 z 26.1.1998, str. 28.

PODKREŚLAJĄC, że Konwencja brukselska ma nadal zastosowanie do terytoriów tych Państw Członkowskich, które są objęte terytorialnym zakresem stosowania tej Konwencji, a jednocześnie są wyłączone z niniejszej Umowy,

PODKREŚLAJĄC wagę należytej koordynacji działań pomiędzy Wspólnotą a Danią w zakresie negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na I rozporządzenie brukselskie lub zmieniać jego zakres stosowania,

PODKREŚLAJĄC, że Dania powinna dążyć do przyłączenia się do zawartych przez Wspólnotę umów międzynarodowych w przypadkach gdy udział Danii w takich umowach jest istotny dla spójnego stosowania I rozporządzenia brukselskiego oraz niniejszej Umowy,

STWIERDZAJĄC, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien być właściwy w celu zapewnienia jednolitego stosowania i interpretacji niniejszej Umowy, w tym postanowień I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych, stanowiących część niniejszej Umowy,

ODNOSZĄC się do przyznanej Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na mocy art. 68 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską właściwości do orzekania w sprawach pytań prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni aktów przyjętych przez instytucje Wspólnoty na podstawie przepisów tytułu IV Traktatu, w tym ważności i interpretacji niniejszej Umowy, oraz do faktu, że przepis ten nie jest wiążący, ani nie ma zastosowania w Danii, co wynika z Protokołu w sprawie stanowiska Danii,

UWZGLĘDNIAJĄC, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien na takich samych warunkach być właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym w sprawach dotyczących ważności i interpretacji niniejszej Umowy, wnoszonych przez duński sąd lub trybunał, oraz że duńskie sądy i trybunały, w odniesieniu do wykładni I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego, powinny wobec tego zwracać się z wnioskami o wydanie orzeczeń prejudycjalnych na takich samych warunkach, jak sądy i trybunały innych Państw Członkowskich,

ODNOSZĄC się do postanowienia, że zgodnie z art. 68 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska oraz Państwa Członkowskie mają prawo zwracać się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie wykładni aktów przyjętych przez instytucje wspólnotowe na podstawie przepisów tytułu IV Traktatu, w tym w sprawie interpretacji niniejszej Umowy, oraz do faktu, że przepis ten nie jest wiążący ani nie ma zastosowania w Danii, co wynika z Protokołu w sprawie stanowiska Danii,

UWZGLĘDNIAJĄC, że Dania, w odniesieniu do I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego, powinna uzyskać możliwość zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawach dotyczących interpretacji niniejszej Umowy, na takich samych warunkach jak inne Państwa Członkowskie,

PODKREŚLAJĄC, że zgodnie z prawem duńskim sądy tego kraju – dokonując interpretacji niniejszej Umowy, w tym postanowień I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych stanowiących część niniejszej Umowy – powinny należycie uwzględnić orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz sądów Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich dotyczące postanowień Konwencji brukselskiej, I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych,

UWZGLĘDNIAJĄC, że powinna istnieć możliwość zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydawanie orzeczeń w sprawach związanych z wypełnieniem zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy zgodnie z przepisami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczącymi postępowania przed Trybunałem,

ZWAŻYWSZY NA TO, ŻE na mocy art. 300 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsza Umowa jest wiążąca dla Państw Członkowskich; stosowne jest zatem, by Dania, w razie niewywiązania się ze zobowiązań przez Państwo Członkowskie, miała możliwość zwrócenia się do Komisji jako do strażnika Traktatu,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej Umowy jest stosowanie przepisów I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego w stosunkach pomiędzy Wspólnotą a Danią, zgodnie z jego art. 2 ust. 1.

2. Celem Umawiających się Stron jest osiągnięcie jednolitego stosowania i jednolitej wykładni przepisów I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego we wszystkich Państwach Członkowskich.

3. Postanowienia art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 niniejszej Umowy wynikają z Protokołu w sprawie stanowiska Danii.

Artykuł 2

Właściwość sądów oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

1. W stosunkach pomiędzy Wspólnotą a Danią zastosowanie mają, zgodnie z prawem międzynarodowym, przepisy I rozporządzenia brukselskiego, które jest załączone do niniejszej Umowy i stanowi jej część, wraz z przepisami wykonawczymi przyjętymi na mocy art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia oraz – w odniesieniu do przepisów wykonawczych przyjętych po wejściu w życie niniejszej Umowy – wdrożonymi przez Danię w sposób, o którym mowa w art. 4 niniejszej Umowy, a także wraz z przepisami przyjętymi na mocy art. 74 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszej Umowy stosowanie przepisów tego rozporządzenia zmienia się następująco:

a) art. 1 ust. 3 nie ma zastosowania;

b) w art. 50 dodaje się następujący ustęp (jako ust. 2):

„2. Wnioskodawca żądający wykonania decyzji wydanej przez duński organ administracyjny dotyczącej nakazu alimentacji ma prawo do korzyści, o których mowa w ust. 1, w Państwie Członkowskim wykonania, jeśli przedstawi zaświadczenie z duńskiego ministerstwa sprawiedliwości potwierdzające, że spełnia wymogi finan-

sowe przyznania całkowitej lub częściowej pomocy prawnej lub zwolnienia z kosztów lub opłat.”;

c) w art. 62 dodaje się następujący ustęp (jako ust. 2):

„2. W sprawach alimentacyjnych pojęcie »sąd« obejmuje również duńskie organy administracyjne.”;

d) artykuł 64 ma zastosowanie do statków pełnomorskich zarejestrowanych w Danii, jak również w Grecji i Portugalii;

e) zamiast daty wejścia w życie rozporządzenia, o której mowa w jego art. 70 ust. 2 oraz art. 72 i 76, zastosowanie ma data wejścia w życie niniejszej Umowy;

f) zamiast art. 66 rozporządzenia zastosowanie mają postanowienia przejściowe niniejszej Umowy;

g) w załączniku I dodaje się: „w Danii: art. 246 ust. 2 i 3 ustawy o wymiarze sprawiedliwości (*lov om retters pleje*)”;

h) w załączniku II dodaje się: „w Danii – »byret«”;

i) w załączniku III dodaje się: „w Danii – »landsret«”;

j) w załączniku IV dodaje się: „w Danii – środek zaskarżenia do »Højesteret« za zgodą »Procesbevillingsnævnet«”.

Artykuł 3

Zmiany do I rozporządzenia brukselskiego

1. Dania nie bierze udziału w przyjmowaniu zmian do I rozporządzenia brukselskiego, a zmiany takie nie są wiążące, ani nie mają zastosowania w Danii.

2. W przypadku przyjęcia zmian do rozporządzenia Dania powiadamia Komisję o swej decyzji dotyczącej ewentualnego wdrożenia treści takich zmian. Powiadomienie jest dokonywane przy przyjęciu zmian lub w terminie 30 dni od ich przyjęcia.

3. Jeśli Dania zdecyduje się na wdrożenie treści zmian, w powiadomieniu należy wskazać, czy może to nastąpić na drodze administracyjnej, czy też wymagana jest zgoda parlamentu.

4. Jeśli z treści powiadomienia wynika, że zmiany można wdrożyć na drodze administracyjnej, w powiadomieniu należy ponadto stwierdzić, że wszelkie niezbędne przepisy administracyjne wchodzą w życie z dniem wejścia w życie zmian do rozporządzenia lub weszły w życie z dniem powiadomienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

5. Jeśli z treści powiadomienia wynika, że wdrożenie zmian wymaga zgody duńskiego parlamentu, zastosowanie mają następujące zasady:

a) przepisy prawne w Danii wchodzą w życie z dniem wejścia w życie zmian do rozporządzenia albo w terminie 6 miesięcy od daty powiadomienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza;

b) Dania powiadamia Komisję o dacie wejścia w życie przepisów wdrażających zmiany.

6. Dokonanie przez Danię, zgodnie z ust. 4 i 5, powiadomienia o wdrożeniu w Danii treści zmian rodzi wzajemne zobowiązania w stosunkach pomiędzy Danią a Wspólnotą na gruncie prawa międzynarodowego. Zmiany do rozporządzenia stanowią w następstwie tego zmiany do niniejszej Umowy i uznaje się je za załączone do niej.

7. W przypadku gdy:

a) Dania przekaze swą decyzję o niewdrażaniu treści zmian; lub

b) Dania nie przekaze powiadomienia w 30-dniowym terminie, o którym mowa w ust. 2; lub

c) przepisy prawne w Danii nie wejdą w życie w terminie określonym w ust. 5,

niniejszą Umowę uznaje się za rozwiązana, chyba że przed upływem 90 dni Strony postanowią inaczej lub – w sytuacji, o której mowa w lit. c) – przepisy prawne w Danii wejdą w życie w tym terminie. Rozwiązanie umowy następuje trzy miesiące od upływu tego 90-dniowego terminu.

8. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na powództwa i dokumenty urzędowe, które zostały wytoczone lub sporządzone przed datą jej rozwiązania, zgodnie z ust. 7.

Artykuł 4

Przepisy wykonawcze

1. Dania nie bierze udziału w przyjmowaniu opinii przez Komitet, o którym mowa w art. 75 I rozporządzenia bruksel-

skiego. Przepisy wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia nie są wiążące i nie mają zastosowania w Danii.

2. W przypadku przyjęcia przepisów wykonawczych zgodnie z art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia informacja o tych przepisach jest przekazywana Danii, a Dania powiadamia Komisję o swej decyzji dotyczącej ewentualnego wdrożenia ich treści. Powiadomienie takie jest dokonywane przy otrzymaniu przepisów wykonawczych lub w terminie 30 dni od ich otrzymania.

3. W powiadomieniu należy stwierdzić, że wszelkie niezbędne przepisy administracyjne wchodzą w życie w Danii z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych lub weszły w życie z dniem powiadomienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

4. Dokonanie przez Danię powiadomienia o wdrożeniu w Danii treści przepisów wykonawczych rodzi wzajemne zobowiązania w stosunkach pomiędzy Danią a Wspólnotą na gruncie prawa międzynarodowego. Przepisy wykonawcze stanowią w następstwie tego część niniejszej Umowy.

5. W przypadku gdy:

a) Dania przekaze swoją decyzję o niewdrażaniu przepisów wykonawczych; lub

b) Dania nie przekaze powiadomienia w 30-dniowym terminie, o którym mowa w ust. 2,

niniejszą umowę uznaje się za rozwiązana, chyba że strony postanowią inaczej przed upływem 90 dni. Rozwiązanie umowy następuje w trzy miesiące po upływie tego 90-dniowego terminu.

6. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na powództwa i dokumenty urzędowe, które zostały wytoczone lub sporządzone przed datą jej rozwiązania, zgodnie z ust. 5.

7. Jeśli w wyjątkowych przypadkach wdrożenie przepisów wymaga zgody duńskiego parlamentu, w powiadomieniu wystosowanym przez Danię zgodnie z ust. 2 powinna znaleźć się odpowiednia informacja oraz zastosowanie mają przepisy art. 3 ust. 5 do 8.

8. Dania powiadamia Komisję o zmianach informacji zawartych w art. 2 ust. 2 lit. g)–j) niniejszej Umowy, a Komisja dostosowuje odpowiednie przepisy art. 2 ust. 2 lit. g)–j).

Artykuł 5

Umowy międzynarodowe mające wpływ na I rozporządzenie brukselskie

1. Umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę na podstawie przepisów I rozporządzenia brukselskiego nie są wiążące, ani nie mają zastosowania w Danii.

2. Dania powstrzyma się od zawierania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na dołączone do niniejszej Umowy I rozporządzenie brukselskie lub zmieniać jego zakres stosowania, chyba że odbywa się to w porozumieniu ze Wspólnotą oraz że dokonane zostały odpowiednie ustalenia dotyczące stosunku niniejszej Umowy do danej umowy międzynarodowej.

3. Podczas negocjowania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na dołączone do niniejszej Umowy I rozporządzenie brukselskie lub zmieniać jego zakres stosowania, Dania będzie uzgadniać swoje stanowisko ze Wspólnotą i powstrzyma się od wszelkich działań, które mogłyby zagrażać celom stanowiska Wspólnoty w sferze jej uprawnień w ramach takich negocjacji.

Artykuł 6

Właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do interpretacji Umowy

1. W przypadku gdy kwestia dotycząca ważności bądź interpretacji niniejszej Umowy podnoszona jest w sprawie toczącej się przed sądem lub trybunałem duńskim, sąd lub trybunał ten zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w danej sprawie w każdym przypadku gdy tego samego wymagano by w takich samych okolicznościach od sądu albo trybunału innego Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, w odniesieniu do I rozporządzenia brukselskiego i przepisów wykonawczych do niego, o których mowa w jego art. 2 ust. 1.

2. Zgodnie z prawem duńskim sądy w Danii, dokonując interpretacji niniejszej Umowy, zobowiązane są należycie uwzględniać orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące przepisów Konwencji brukselskiej, I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych.

3. Dania może, podobnie jak Rada, Komisja i każde Państwo Członkowskie, zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w sprawie interpretacji niniejszej Umowy. Orzeczenie wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w odpowiedzi na taki wniosek nie ma skutku w odniesieniu do prawomocnych orzeczeń sądów lub trybunałów Państw Członkowskich.

4. Danii przysługuje prawo przedkładania Trybunałowi Sprawiedliwości uwag w sprawach, w których sąd lub trybunał Państwa Członkowskiego zwrócił się do niego z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczącego

interpretacji któregokolwiek z postanowień, o których mowa w art. 2 ust. 1.

5. Zastosowanie ma Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego Regulamin.

6. W przypadku gdy postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczące orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości są zmieniane w sposób powodujący skutki dla orzeczeń dotyczących I rozporządzenia brukselskiego, Dania może powiadomić Komisję o swej decyzji dotyczącej niestosowania takich zmian w odniesieniu do niniejszej Umowy. Powiadomienie takie jest przekazywane z chwilą wejścia zmian w życie lub w terminie 60 dni od tej daty.

W takim wypadku niniejszą umowę uznaje się za rozwiązaną. Rozwiązanie umowy następuje po upływie trzech miesięcy od przekazania powiadomienia.

7. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na powództwa i dokumenty urzędowe, które zostały wytoczone lub sporządzone przed datą jej rozwiązania, zgodnie z ust. 6.

Artykuł 7

Właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie przestrzegania postanowień Umowy

1. Komisja może wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości przeciwko Danii w związku z niewypełnieniem zobowiązania wynikającego z niniejszej Umowy.

2. Danii przysługuje prawo wniesienia skargi do Komisji w sprawie niewypełnienia przez Państwo Członkowskie zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy.

3. Zastosowanie mają stosowne postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczące postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, jak również Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego Regulamin.

Artykuł 8

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do terytoriów, o których mowa w art. 299 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

2. W przypadku gdy Wspólnota postanowi rozszerzyć stosowanie I rozporządzenia brukselskiego na terytoria podlegające obecnie Konwencji brukselskiej, Wspólnota i Dania współpracują w celu zapewnienia, że takie rozszerzenie stosowania obejmie także Danię.

Artykuł 9

Przepisy przejściowe

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie tylko do takich powództw i dokumentów urzędowych, które zostały wytoczone bądź sporządzone po jej wejściu w życie.
2. Jeżeli powództwo zostało wytoczone w Państwie Członkowskim pochodzenia przed wejściem w życie niniejszej Umowy, orzeczenia wydane po tej chwili będą uznawane i zezwoli się na ich wykonanie zgodnie z niniejszą Umową:
  - a) jeżeli powództwo wytoczone zostało w Państwie Członkowskim pochodzenia po tym, jak Konwencja brukselska lub Konwencja lugańska weszła w życie zarówno w Państwie Członkowskim pochodzenia, jak i w Państwie Członkowskim, w którym powoływane jest orzeczenie;
  - b) we wszystkich innych przypadkach, jeżeli sąd miał jurysdykcję na podstawie przepisów, które są zgodne z przepisami jurysdykcyjnymi niniejszej Umowy lub umowy, która obowiązywała w chwili wytoczenia powództwa pomiędzy Państwem Członkowskim pochodzenia a Państwem Członkowskim, w którym powoływane jest orzeczenie.

Artykuł 10

Stosunek do I rozporządzenia brukselskiego

1. Niniejsza Umowa nie narusza stosowania I rozporządzenia brukselskiego przez Państwa Członkowskie Wspólnoty inne niż Dania.
2. Niniejsza Umowa ma zastosowanie:
  - a) w sprawach związanych z ustaleniem właściwości sądów, gdy miejsce zamieszkania bądź siedziba pozwanego znajduje się w Danii lub gdy art. 22 albo 23 tego rozporządzenia, mający zastosowanie w stosunkach pomiędzy Wspólnotą a Danią na mocy art. 2 niniejszej Umowy, przewiduje właściwość sądów duńskich;
  - b) w odniesieniu do sprawy zawisłej bądź spraw wiążących się ze sobą, o których mowa w art. 27 i 28 I rozporządzenia brukselskiego, mającego zastosowanie w stosunkach pomiędzy Wspólnotą i Danią na mocy art. 2 niniejszej

Umowy, w przypadku gdy powództwo zostaje wytoczone w Państwie Członkowskim innym niż Dania oraz w Danii;

- c) w sprawach dotyczących uznawania i wykonywania orzeczeń, gdy Dania jest państwem pochodzenia lub państwem wykonania.

Artykuł 11

Rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa ulega rozwiązaniu w przypadku gdy Dania powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie, że nie zamierza dłużej korzystać z postanowień części I Protokołu w sprawie stanowiska Danii, zgodnie z art. 7 tego protokołu.
2. Niniejsza Umowa może zostać rozwiązana przez każdą z Umawiających się Stron w drodze wypowiedzenia przekazanego drugiej Umawiającej się Stronie. Rozwiązanie umowy następuje po upływie sześciu miesięcy od daty wypowiedzenia.
3. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na powództwa i dokumenty urzędowe, które zostały wytoczone lub sporządzone przed datą jej rozwiązania, zgodnie z ust. 1 lub 2.

Artykuł 12

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa zostaje przyjęta przez Umawiające się Strony zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.
2. Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po powiadomieniu przez Umawiające się Strony o zakończeniu wymaganych w tym celu odpowiednich procedur.

Artykuł 13

Autentyczność dokumentów

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, które to teksty są na równi autentyczne.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de octubre del dos mil cinco.

V Bruselu dne devatenáctého října dva tisíce pět.

Udfærdiget i Bruxelles den nittende oktober to tusind og fem.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Oktober zweitausendfünf.

Kahe tuhande viienda aasta oktoobrikuu üheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες πέντε.

Done at Brussels on the nineteenth day of October in the year two thousand and five.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf octobre deux mille cinq.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove ottobre duemilacinque.

Briselē, divtūkstoš piektā gada deviņpadsmitajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai penktų metų spalio devynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer ötödik év október tizenkilencedik napján.

Magħmul fi Brussel, fid-dsatax jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u ħamsa.

Gedaan te Brussel, de negentiende oktober tweeduizend vijf.

Sporządzono w Brukseli dnia dziewiętnastego października roku dwa tysiące piątego.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Outubro de dois mil e cinco.

V Bruseli dňa devätnásteho októbra dvetisícpäť.

V Bruslju, devetnajstega oktobra leta dva tisoč pet.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaviisi.

Som skedde i Bryssel den nittonde oktober tjugohundrafem.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Dinamarca
Za Dánské království
For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
Taani Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Δανίας
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume de Danemark
Per il Regno di Danimarca
Dānijas Karalistes vārdā
Danijos Karalystės vardu
A Dán Királyság részéről
Għar-Renju tad-Danimarka
Voor het Koninkrijk Denemarken
W imieniu Królestwa Danii
Pelo Reino da Dinamarca
Za Dánske královstvo
Za Kraljevino Dansko
Tanskan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Danmarks vägnar

ZAŁĄCZNIK

Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1496/2002 z dnia 21 sierpnia 2002 r. zmieniającym załącznik I (zasady jurysdykcji określone w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2) oraz załącznik II (wykaz sądów i właściwych organów) do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1937/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r., zmieniającym załączniki I, II, III i IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.
